

УДК 334.01:339.92

DOI: <https://doi.org/10.32782/2304-0920/2-96-2>

Чала В. С.

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

РОЛЬ ЕКОЛОГІЧНИХ СТАНДАРТІВ У ФОРМУВАННІ КОРПОРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ГЛОБАЛЬНОГО БІЗНЕСУ

В статті наголошується, що однією з тенденцій розвитку сучасного глобального бізнесу є слідування вимогам екологічності. При цьому зазначено, що складний процес екологізації корпоративної відповідальності привертає увагу науковців та політиків до проблеми визначення напрямів та моделей успішної реалізації її ролі у формуванні умов для сталого (sustainable) розвитку. Підкреслено наявність ризиків глобальної бізнес-діяльності, які демонструє накопичений досвід недоброчесної конкуренції транснаціоналізованого бізнесу. Автор зазначає, що саме бізнес-гіганти глобальної промисловості по усьому світу у реалізації своєї виробничо-комерційної діяльності споживають найбільші обсяги природних, сировинних і паливно-енергетичних ресурсів, а також забруднюють найбільші водні ареали. Наголошено на поступовій руйнації національних екологічних систем, заснованих на тісній взаємодії і взаємовпливові усіх параметрів екологічної діяльності конкретних держав на своїй території. Крім того, порушується один з головних компонентів політики соціальної держави: гарантування захисту екологічних прав і свобод людини. Автор підкреслює, що запорукою забезпечення глибокої конвергенції суспільних і корпоративних економічних інтересів та нівелювання екологічних загроз у суспільстві є значне розширення екологічної платформи корпоративної соціальної відповідальності, яка дає змогу органічно поєднати як цілі максимізації прибутковості бізнес-діяльності, так і цілі суспільної користності. В статті наведені емпіричні дані, які підтверджують особливу роль інституту корпоративної екологічної відповідальності у розбудові глобальної зеленої економіки. Зазначено, що одним з компонентів реалізації бізнес-структурних механізмів корпоративної екологічної відповідальності є дотримання ними екологічних стандартів. При цьому підкреслено, що екологічні стандарти, з одного боку, розроблені державами і міжнародними організаціями, а з другого – ініційовані самими компаніями в рамках реалізації корпоративних стратегій екологічного менеджменту. В статті наведеній перелік та основні характеристики найбільш поширених екологічних стандартів корпоративної соціальної відповідальності. Запропоновано перелік методологічних засновків, які об'єднують екологічні стандарти глобального бізнесу.

Ключові слова: корпоративна відповідальність, екологічність, сталий розвиток, зелена економіка, транснаціоналізація бізнесу, екологічні стандарти, корпоративні стратегії екологічного менеджменту.

Постановка проблеми. Однією з тенденцій розвитку сучасного глобального бізнесу є слідування вимогам екологічності. При цьому глобальне еколого-орієнтоване корпоративне управління, з одного боку, генерує якісно нові ризики ведення бізнес-діяльності суб'єктами господарювання, а з іншого – забезпечує досягнення у сучасній світовій економіці потужного синергетичного ефекту від взаємодії економіки, соціальної сфери й екології. Саме такий складний нерівнозначний вплив екологізації корпоративної відповідальності привертає увагу науковців та політиків до проблеми визначення напрямів та моделей успішної реалізації її ролі у формуванні умов для сталого (sustainable) розвитку. Шлях до забезпечення глобальних цілей сталого розвитку лежить при цьому через формування зеленої інклюзивної економіки, умови розвитку якою передбачають як макроекономічні стратегії та політики країн, так і стратегії розвитку зеленого бізнесу, його інтернаціоналізації та корпоративізації. Тому стрімко актуалізується питання успішної, конкурентоспроможної екологізації сучасного глобального бізнесу та слідування найбільш успішними представниками цього бізнесу сталим (зеленим) принципам корпоративної відповідальності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідженням питання розвитку корпоративної відповідальності бізнесу, в тому числі екологічним викликом, що створюють глобальні корпорації, займаються такі сучасні науковці, як Й. Ситник, Г. Юрченко [1], С. Беннет [3], І. Бен-Девід, Й. Янг, С. Клаймер, М. Вейс [5], О.А. Грішнова, Г. Міщук, О. Олійник [11] та інші. Водночас, більш глибокого дослідження потребують концептуальні та прикладні питання ефективності екологічних інструментів корпоративної відпові-

дальності, стандартизованих механізмів можливих моделей успішної імплементації екологічної корпоративної відповідальності заради розвитку зеленої економіки.

Метою наукової статті є з'ясування особливої ролі екологізації корпоративної відповідальності у формуванні умов розвитку зеленої економіки на мікрорівні прийняття управлінських рішень під впливом зовнішніх факторів економічної політики, в першу чергу – системної стандартизації, платформізації та забезпеченні корпоративної відповідальності міжнародного бізнесу.

Виклад основних результатів дослідження. Зазначені вище, у розділі статті про постановку проблеми, ризики глобальної бізнес-діяльності пов'язані з накопиченим досвідом недоброчесної конкуренції транснаціоналізованого бізнесу. Дійсно, суттєве зміцнення конкурентних позицій багатонаціональних підприємств (БНП) на різних сегментах світового ринку та перехід багатьох з них до реалізації стратегій глобальної експансії перетворює БНП на ключових акторів міжнародної економічної системи, котрі справляють найбільший негативний вплив на стан навколишнього середовища.

Так, саме бізнес-гіганти глобальної промисловості по усьому світу у реалізації своєї виробничо-комерційної діяльності споживають нині найбільші обсяги природних, сировинних і паливно-енергетичних ресурсів, а також забруднюють найбільші водні ареали. Виробляючи лівову частку промислових і високотехнологічних товарів, лікарських засобів і біотехнологічної продукції, аграрних товарів і сільськогосподарських технічних культур, багатонаціональні підприємства емітують найбільший обсяг вуглецевих викидів в атмосферу.

І це не беручи до уваги спричинених БНП колосальних екологічних катастроф, величезних обсягів незаконного перевезення й утилізації токсичних виробничих відходів, доволі частого ігнорування найбільш гострих для глобального соціуму екологічних проблем та поширеної практики лобювання своїх економічних інтересів шляхом підкупу національних урядів приймаючих держав. За таких умов поступового руйнування зазнають національні екологічні системи, засновані на тісній взаємодії і взаємовпливові усіх параметрів екологічної діяльності конкретних держав на своїй території. Інакше кажучи, порушується один з головних компонентів політики соціальної держави, а саме: гарантування на конституційному рівні захисту екологічних прав і свобод людини і громадянина в обсягах, здатних забезпечити її визнання в якості найвищої соціальної цінності у суспільстві.

Не випадково, за умов активізації в останні десятиліття глобалізаційних процесів конкурентоспроможність економічних суб'єктів на світовому ринку детермінується, у тому числі, чинними бізнес-практиками корпоративної екологічної відповідальності (англ. – *Corporate Environment Responsibility – CER*) та рівнем їх відповідності діючим міжнародним стандартам. Саме багатонаціональні компанії в сучасних умовах сповна усвідомлюють об'єктивну необхідність максимального урахування у своїй господарській діяльності екологічних потреб і запитів суспільства як джерела нарощування платоспроможного попиту на свою продукцію, зміцнення власних конкурентних позицій на ринку, формування позитивного іміджу в очах світової громадськості, підвищення вартості корпоративного бренду, а також пом'якшення існуючих екологічних загроз навколишньому середовищу та відновлення його якісних кондицій.

Так, загальновідомим на сьогодні є той факт, що левову частку нематеріальних активів компаній і фірм становить саме вартість їх корпоративних брендів. Остання напряму залежить від репутації бізнес-структур, сформованої, у тому числі, їх соціально відповідальною поведінкою в екологічній царині. Якщо ж взяти до уваги, що у тієї ж самої корпорації Соса-Сола співвідношення матеріальних і нематеріальних активів становить на сьогодні 4 до 96 [1, с. 6], то стає зрозумілим вагомий вплив корпоративної екологічної відповідальності компанії на структурну динаміку її ринкової капіталізації. Відтак – запорукою забезпечення глибокої конвергенції суспільних і корпоративних економічних інтересів та нівелювання екологічних загроз у суспільстві є значне розширення екологічної платформи корпоративної соціальної відповідальності, яка дає змогу органічно поєднати 1) цілі максимізації прибутковості бізнес-діяльності та 2) цілі суспільної користності.

Подібний методологічний засновок повною мірою відбиває, на нашу думку, ключові теоретичні засади концепції корпоративної соціальної відповідальності, розробленої ще у далеких 1970-х роках американським ученим А. Кероллом [2]. Трактуючи сутнісну природу інституту корпоративної соціальної відповідальності як своєрідної трирівневої піраміди (яка детермінує економічну, правову й етичну сфери організації суспільства), А. Керолл виокремлює три альтернативні (а почасти і діаметрально протилежні) моделі сприйняття бізнесовими структурами інституту соціальної відповідальності в якості невід'ємного

компонента своїх моделей організації господарських операцій. Це:

– *корпоративна модель*, котра ґрунтується на доволі звуженому (і певною мірою примітивному) розумінні сутності соціальної відповідальності як механізму максимізації компаніями власних прибутків за умов дотримання ними відповідних правил гри на ринку;

– *модель «розумного егоїзму»*, в рамках якої формат соціальної відповідальності обмежується інструментарієм досягнення фірмами довгострокових конкурентних переваг на ринку способом здійснення інвестиційних капіталовкладень у реалізацію різного роду соціальних програм і проєктів з відповідним формуванням сприятливого соціального оточення та подальшим генеруванням стійких прибутків;

– *модель так званого «корпоративного альтруїзму»*, згідно якої будь-який суб'єкт господарювання в обов'язковому порядку має враховувати увесь комплекс можливих наслідків своїх економічних операцій та їх вплив на усі групи стейкхолдерів, роблячи при цьому свій внесок у підвищення якісних кондицій суспільного життя [1, с. 5].

Про сучасну роль інституту корпоративної екологічної відповідальності у розбудові глобальної зеленої економіки свідчить, зокрема, той факт, що у 2019 р. 90% компаній з рейтингу S&P 500 опублікували відповідний звіт, тоді як у 2011 р. їх кількість не перевищувала 20% [3].

Доцільно зауважити, що компанії і фірми, котрі включають у свої корпоративні стратегії цілі сталого (sustainable) розвитку, навіть у кризові періоди національних бізнес-циклів країн локалізації їх структурних підрозділів демонструють значно кращі показники фінансово-господарської діяльності, порівняно з відповідними їх середньоринковими значеннями для того чи іншого сектору світової економіки. Так, одне з досліджень діяльності компаній зі списку Standard & Poor's – 500 показує, що 10% -не зменшення ними викидів в атмосферу токсичних хімічних речовин забезпечує приріст ринкової вартості компаній на рівні 34 млн дол. США [4, с. 283]. Водночас зростання капіталізації бізнес-структур напряму залежить від сфери їх господарської діяльності, оскільки особливо відчутний вплив екологізації виробництва на ринкову вартість акцій компаній спостерігається саме у традиційно «брудних» секторах світової економіки. До них належать, на думку науковців [5], постачання електроенергії, газу, пари та кондиціювання повітря (5,24 кг CO₂ на 1 євро виробленої валової доданої вартості), повітряний транспорт (4,35 кг), водний транспорт (3,66 кг), виробництво коксу та продуктів нафтопереробки (3,59 кг), виробництво інших неметалевих мінеральних продуктів (2,92 кг) та виробництво основних металів (2,21 кг відповідно).

Одним з компонентів реалізації бізнес-структурами механізмів корпоративної екологічної відповідальності є дотримання ними екологічних стандартів (табл. 1).

Важливо зазначити, що екологічні стандарти, з одного боку, розроблені державами і міжнародними організаціями, а з другого – ініційовані самими компаніями в рамках реалізації корпоративних стратегій екологічного менеджменту. З-поміж найбільш поширених на сьогодні екологічних стандартів корпоративної соціальної відповідальності слід відзначити насамперед:

– стандарт OHSAS 18001:2007, розроблений за активної участі національних органів зі стандарти-

Головні чинні стандарти корпоративної екологічної відповідальності

Стандарт	Екологічний зміст стандарту
BS 7750	Стандарт, який був розроблений Британським інститутом стандартизації у 1992 р. та містить систему рекомендацій для компаній щодо впровадження у бізнес-діяльність корпоративних систем екологічного управління та екологічного аудиту фінансово-господарської діяльності на основі: попереднього аналізу усіх її екологічних аспектів, формулювання вимог до корпоративного екологічного менеджменту, розроблення екологічної політики підприємств, оцінки впливу їх господарської діяльності та стан довкілля, впровадження системи екологічного управління та оприлюднення її детального опису
Схема екологічного менеджменту і аудиту EMAS	Головні цілі EMAS полягають у комплексному оцінюванні й удосконаленні екологічних характеристик фінансово-господарської діяльності економічних суб'єктів та створенні належних інституційних й організаційних умов для отримання усіма групами стейкхолдерів повної екологічної інформації про їх економічні операції
OHSAS 18001:2007	Серія стандартів, за якою здійснюється оцінка якості чинних управлінських систем охорони праці, гігієни і безпеки праці, яка містить вимоги і керівні вказівки щодо розроблення і впровадження корпоративних систем менеджменту безпеки з метою управління бізнес-ризиками та підвищення його ефективності
SA 8000	Перший у світі стандарт аудиту і сертифікації гідних умов праці, розроблений у 1997р. Агентством з акредитації Ради з економічних пріоритетів США згідно принципів 12 конвенцій Міжнародної організації праці. Оцінює якісні кондиції умов праці, котрі відбивають рівень корпоративної відповідальності роботодавців перед найманими працівниками та суспільством в частині забезпечення належних соціальних стандартів умов праці, здоров'я і техніки безпеки, свободи професійних об'єднань та укладення колективних договорів
AA 1000	Розроблений британським Інститутом соціальної й етичної безпеки стандарт оцінки звітності компаній (за показниками їх сталого розвитку, екологічності виробничих процесів та рівня професійної компетентності) з метою підвищення якості їх нефінансової звітності, а також забезпечення транспарентності, підзвітності та сталості бізнес-діяльності. Ключову роль у процесі аналізу діяльності суб'єктів господарювання відіграють стейкхолдери, котрі справляють безпосередній вплив на удосконалення корпоративних стратегій, формулювання цілей і стандартів діяльності фірм та розкриття достовірної інформації про їх операції усім зацікавленим особам.
ISO 14000	Система екологічного менеджменту корпорацій, яка включає загальні принципи, вимоги та техніки підтримки їх екологічної діяльності (зменшення викидів парникових газів, скорочення обсягів енергоспоживання, нарощування частки відновлювальних джерел у корпоративних енергетичних балансах, розроблення і трансферу еко-технологій тощо) з метою отримання відповідного сертифікату з управління навколишнім середовищем.
ISO 14001	Стандарт оцінки якості корпоративних систем екологічного менеджменту та рівня їх відповідності стратегічним суспільним цілям зменшення забруднення довкілля. Він включає постановку екологічних цілей компаній, розроблення плану дій щодо їх реалізації і коригування, а також рекомендації щодо проектування та впровадження корпоративних систем екологічного управління з метою належної ідентифікації, оцінки, моніторингу та контролювання впливу корпорацій на навколишнє середовище
ISO 14040:2006	Стандарт екологічного управління й оцінювання життєвого циклу виробленої продукції: принципи та структура
ISO 14005:2010	Стандарт щодо корпоративних систем екологічного управління з настановами щодо поетапного їх запровадження на підприємствах на основі системного оцінювання екологічних параметрів господарської діяльності компаній
ISO 14063:2006	Стандарт екологічного менеджменту компаній та обміну екологічною інформацією
ISO 14015:2001	Стандарт екологічного управління й екологічного оцінювання чинних виробничих процесів бізнес-організацій
ISO 14020:2000	Стандарт екологічного маркування та декларування: загальні принципи
ISO 14045:2012	Стандарт екологічного менеджменту та екологічної ефективності виробничих систем компаній і фірм: принципи, вимоги та настанови
ISO 14006:2011	Стандарт екологічного управління та настанови щодо запровадження корпоративних систем екологічного проектування
ISO 14051:2011	Стандарт екологічного менеджменту та обліку виробничих витрат, пов'язаних з матеріальними потоками
ISO 14062:2002	Стандарт екологічного управління на основі комплексного урахування екологічних аспектів процесів проектування та розроблення продукції
ISO 14064	Вимоги та настанови щодо кількісної оцінки викидів парникових газів, звітування про їх емісію на рівні організацій та зменшення викидів на рівні проєктів
ISO 26000:2010	Добровільний стандарт оцінки екологічного ефекту взаємодії компаній з шістьма групами стейкхолдерів (державою, бізнесом, споживачами, некомерційними організаціями, академічними інститутами, представниками профспілок та працівниками) за такими напрямками як: організаційне управління, довкілля, права людини, умови працевлаштування працівників та сумлінні бізнес-практики з визначенням ступеня їх інтеграції у господарську діяльність компаній та фірм
Керівні принципи ОЕСР для транснаціональних корпорацій	Містять принципи, стандарти і рекомендації (з питань загальної корпоративної політики, розкриття інформації, умов працевлаштування працівників та трудових відносин, охорони довкілля, боротьби з хабарництвом, захисту прав споживачів, розвитку науки і технологій, конкурентних відносин та оподаткування), яких на добровільній основі мають дотримуватись відповідальні ТНК з метою забезпечення відповідності їх господарської діяльності політиці національних урядів щодо зміцнення взаємної довіри між бізнес-сектором і суспільством у питаннях формування сприятливого інвестиційного клімату і підвищення внеску ТНК у розбудову сталої моделі глобального економічного розвитку

Джерело: узагальнено і побудовано авторкою

зації Великобританії, Ірландії, Японії і ПАР та має стосунок до оцінки якості чинних управлінських систем охорони праці, гігієни і безпеки праці;

– стандарт SA 8000 – відбиває досягнутий компаніями рівень корпоративної відповідальності перед найманими працівниками та суспільством в частині забезпечення належних соціальних кондицій умов праці;

– стандарт AA 1000 – має стосунок до оцінки звітності компаній за показниками їх сталого розвитку, екологічності виробничих процесів та досягнутого рівня професійної компетентності;

– стандарт ISO 14000 – оцінює якість корпоративних систем екологічного менеджменту та рівень їх відповідності стратегічним цілям компаній щодо зменшення забруднення довкілля. Є на сьогодні офіційно визнаним Світовою організацією торгівлі, а його попередниця – інтегрована система екологічного менеджменту – ще у 1970-х роках була впроваджена у бізнес-діяльність німецького концерну Winter&Sohn, а згодом – включена у Стагут компанії у сфері сталого розвитку та інші.

Важливо зазначити, що усі стандарти, попри їх велику різноманітність й унікальність, ґрунтуються на системних підходах щодо розроблення і впровадження у реальну бізнес-практику, а також високих вимогах до якості і релевантності представленої корпораціями інформації. При цьому зазначені екологічні стандарти, об'єднані на таких методологічних засновках, як-от:

– по-перше, обов'язкове надання корпораціями, поряд зі звітами про фінансову результативність власної господарської діяльності, розгорнутої нефінансової звітності, яка відбиває середовище ведення економічних операцій, принципи і методи взаємодії компаній зі стейкхолдерами та результати здійснених ними фінансово-господарських трансакцій в економічній, соціальній і екологічній сферах;

– по-друге, транспарентна взаємодія корпорацій з усіма групами стейкхолдерів з повним аналізом, обліком, оцінкою і врахуванням у своїй господарській діяльності їх інтересів і вимог;

– по-третє, глибока конвергенція у консолідованому звіті розгорнутої корпоративної інформації про результативність фінансово-господарської діяльності компаній разом зі звітністю у сфері сталого розвитку, що забезпечує не тільки регулярний перегляд компаніями сформованих постачальницьких і збутових ланцюгів, але й значне

розширення життєвого циклу вироблених товарів – від часового інтервалу їх безпосереднього використання упродовж періоду існування аж до закінчення терміну їх експлуатації й утилізації;

– по-четверте, висока лояльність і прихильність усіх структурних підрозділів компаній принципам й ідеології корпоративної соціальної та екологічної відповідальності, завдяки чому корпорації здобувають широкі можливості щодо здійснення об'єктивної оцінки власних нефінансових ризиків, залучення управлінців до визначення функціональних напрямів господарської діяльності компаній та оцінювання її впливу на динаміку суспільного розвитку.

Реалізація названих методологічних засновків в реальній практиці глобального бізнесу створює стабільні умови для подальшої транснаціоналізації зелених корпоративних політик та їхнього впливу на ефективне зелене зростання економічних систем країн та регіонів світу.

Висновки з проведеного дослідження. Узагальнюючи вищевикладене відзначимо таке: в сучасних умовах розбудови глобальної зеленої екосистеми вагому роль відіграють бізнес-практики корпоративної екологічної відповідальності. Їх реалізують бізнесові і підприємницькі структури, котрі у своєму прагненні диверсифікувати і максимізувати доходи, сформувати позитивний імідж в очах світової громадськості та підвищити вартість власного корпоративного бренду значною мірою активізують свою участь у реалізації різного роду екологічних програм і проєктів, а також посилюють своє відповідальне ставлення до проблем довкілля і його збереження для прийдешніх поколінь. Вагому роль в цих процесах відіграє міжнародна система екологічних стандартів, яка направляє екологічні ініціативи глобального бізнесу в конкретні рамки формалізованих умов екологічної безпеки економічного розвитку.

Відповідно відбувається глибоке інтегрування концепції корпоративної екологічної відповідальності в корпоративні стратегії, набуваючи у глобальних умовах доволі універсального формату. У практичній площині вони характеризуються чітко вираженими унікальними рисами, залежно від сфери господарської діяльності компаній, а також від вмiлого користування системою екологічних стандартів корпоративної відповідальності задля спільного еколого-дружнього (зеленого) та соціально інклюзивного економічного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Ситник Й.С., Юрченко Г.М. Актуалізація концепції корпоративної соціальної відповідальності в моделі економічного розвитку України. *Економіка та суспільство*. 2021. Випуск 24. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/189/181>
2. Carroll A.B. The Pyramid of Corporate Social Responsibility: Toward the Moral Management of Organizational Stakeholders. *Business Horizons*. July-August 1991.
3. Bennett S. Corporate Social Responsibility (CSR) Statistics 2022 – Everything You Need to Know. WebinarCare, December 4, 2022. URL: <https://webinarcare.com/best-corporate-social-responsibility-software/corporate-social-responsibility-statistics/>
4. Konar S., Cohen M.A. Does the Market Value Environmental Performance? *Review of Economics and Statistics*. May 2001. Vol. 83. No. 2. P. 281–289.
5. Ben-David I., Jang Y., Kleimeier S., Viehs M. Exporting pollution: where do multinational firms emit CO₂? *Economic Policy*. July 2021. P. 377–437.
6. Mettler Toledo Corporate Responsibility Report 2022. URL: https://www.mt.com/dam/sustainability/crr-2022/METTLER_TOLEDO-Corporate_Responsibility_Report_H_2022.pdf?#page1
7. Analog Devices. Future Forward 2021 ESG Report. URL: <https://www.analog.com/media/en/company-csr/2021-esg-report.pdf>
8. Merck Environmental, Social & Governance (ESG) Progress Report 2021/2022. 2022. URL: <https://www.merck.com/wp-content/uploads/sites/5/2022/08/MRK-ESG-report-21-22.pdf>
9. Aptar Corporate Sustainability 2020 Report. A Year of Resiliency Improving Everyday Life. Aptar. 2021. URL: https://www.responsibilityreports.com/HostedData/ResponsibilityReportArchive/a/NYSE_ATR_2020.pdf
10. Lam Research Corporate Social Responsibility Report 2018. URL: https://www.responsibilityreports.com/HostedData/ResponsibilityReportArchive/1/NASDAQ_LRCX_2018.pdf

11. Грішнова О.А., Міщук Г.Ю., Олійник О.О. Соціальна відповідальність у трудових відносинах: теорія, практика, регулювання ризиків : монографія. Рівне : НУБГП, 2014. 216 с.

References:

1. Sytnik Y., Yurchenko G. (2021) Fktualizatsia kontseptsii korporativnoi sotsialnoi vidpovadalnosti v modeli oekonomichnogo rozvitku Ukraini. [Updating the concept of corporate social responsibility in the economic development model of Ukraine]. *Economy and society*, vol. 24. Available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/189/181>
2. Carroll A. B. (July-August 1991) The Pyramid of Corporate Social Responsibility: Toward the Moral Management of Organizational Stakeholders. *Business Horizons*.
3. Bennett S. (December 4, 2022) Corporate Social Responsibility (CSR) Statistics 2022 – Everything You Need to Know. WebinarCare. Available at: <https://webinarcare.com/best-corporate-social-responsibility-software/corporate-social-responsibility-statistics/>
4. Konar S., Cohen M.A. (May, 2001) Does the Market Value Environmental Performance? *Economics and Statistics*, vol. 83, no. 2, pp. 281–289.
5. Ben-David I., Jang Y., Kleimeier S., Viehs M. (July, 2021) Exporting pollution: where do multinational firms emit CO₂? *Economic Policy*, pp. 377–437.
6. Mettler Toledo Corporate Responsibility Report (2022). Available at: https://www.mt.com/dam/sustainability/crr-2022/METTLER_TOLEDO-Corporate_Responsibility_Report_H_2022.pdf?#page1
7. Mettler Toledo Corporate Responsibility Report (2022). Available at: https://www.mt.com/dam/sustainability/crr-2022/METTLER_TOLEDO-Corporate_Responsibility_Report_H_2022.pdf?#page1
8. Analog Devices. Future Forward 2021 ESG Report (2021). Available at: <https://www.analog.com/media/en/company-csr/2021-esg-report.pdf>
9. Merck Environmental, Social & Governance (ESG) Progress Report 2021/2022 (2022). Available at: <https://www.merck.com/wp-content/uploads/sites/5/2022/08/MRK-ESG-report-21-22.pdf>
10. Aptar Corporate Sustainability 2020 Report (2021) A Year of Resiliency Improving Everyday Life. Aptar. Available at: https://www.responsibilityreports.com/HostedData/ResponsibilityReportArchive/a/NYSE_ATR_2020.pdf
11. Lam Research Corporate Social Responsibility Report (2018). Available at: https://www.responsibilityreports.com/HostedData/ResponsibilityReportArchive/l/NASDAQ_LRCX_2018.pdf
12. Grishnova O., Mischuk G., Oliynik O. (2014) Sotsialna vidpovidalnist u trudivih vidnosinah: teoria, praktika, reguluvanna rizikiv. [Social responsibility in labor relations: theory, practice, risk regulation]: monograph. Rivne: NUVHP, 216 p.

Chala Veronika

Prydniprovskaya State Academy of Civil Engineering and Architecture

THE ROLE OF ENVIRONMENTAL STANDARDS IN THE FORMATION OF CORPORATE RESPONSIBILITY OF GLOBAL BUSINESS

Summary

The article emphasizes that one of the trends in the development of modern global business is compliance with environmental requirements. At the same time, it has been noted that the complex process of "environmentalization" of corporate responsibility draws the attention of scientists and politicians to the problem of determining directions and models of successful implementation of its role in creating conditions for sustainable development. It has been also emphasized on the existing risks of global business activity, which is demonstrated by the accumulated experience of unfair competition of transnationalized business. The author notes that it is the business giants of the global industry all over the world in the implementation of their production and commercial activities that consume the largest volumes of natural, raw and fuel-energy resources, and also pollute the largest water areas. Emphasis is also placed on the gradual destruction of national ecological systems based on close interaction and mutual influence of all parameters of ecological activity of specific states on their territory. In addition, one of the main components of the policy of the welfare state has been violated: guaranteeing the protection of environmental rights and human freedoms. The author believes that the significant expansion of the environmental platform of corporate social responsibility, which makes it possible to organically combine both the goals of maximizing the profitability of business activities and the goals of social utility, plays the key role to ensuring a deep convergence of public and corporate economic interests and leveling environmental threats in society. The article presents empirical data that confirm the special role of the institute of corporate environmental responsibility in the development of a global green economy. It has been noted that one of the components of the implementation of corporate environmental responsibility mechanisms by business structures is their compliance with environmental standards. At the same time, it has been emphasized in the article that environmental standards, on the one hand, are developed by states and international organizations, and on the other hand, they are commonly initiated by the companies themselves as part of the implementation of corporate environmental management strategies. The most common environmental standards of corporate social responsibility have been demonstrated and characterized. A list of methodological foundations that unite environmental standards of global business has been proposed by the author.

Key words: corporate responsibility, environmental friendliness, sustainability, green economy, transnationalized business, environmental standards, corporate strategies of environmental management.